

Yhdestoista sunnuntai helluntaista

Etsikkoaika

Helluntain jälkeiset sunnuntait korostavat uskossa kasvamista ja vastuullisuutta Jumalan lahjojen käyttämisessä. Silloin tarvitaan valppautta, ettei omiin kykyihin ja ihmisviisauteen luottaminen estäisi kuulemasta Jumalan ääntä ja noudattamasta hänen tahtoaan. Israelin historia opettaa, että Jumalan erityisellä puhuttelulla on oma aikansa. Tällaista aikaa kutsutaan perinteisesti etsikkoajaksi.

Profeetta Jeremia saa Jumalalta käskyn mennä savenvälajan työpaajaan. Sieltä hän saa välitettäväkseen vakavan opetuksen: ”Enkö minä voisi tehdä sinulle, Israelin kansa, samalla tavalla kuin tämä savenvälaja savelleen?” Jos kansa luopuu pahuudestaan, Jumala muuttaa mielensä eikä rankaise sitä. Jos se taas tekee pahaa, muuttaa Jumala mielensä eikä anna sille sitä hyvää, minkä Hän on luvannut. Tähän profeetan välittämään valintatilanteeseen kansa vastaa: ”Vielä mitä! Me elämme niin kuin itse haluamme! Jokainen meistä tekee oman pahan ja paatuneen sydämensä mukaan” (Jer. 18:1-12).

Abraham saa kuulla Herralta Sodomian ja Gomorran pian tapahtuvasta tuhosta. Hän ryhtyy päättäväisesti neuvottelemaan Jumalan kanssa ja onnistuikin tinkimään tarvittavien vanhurskaiden määrän viidestäkymmenestä kymmeneen. Kaupungeissa ei kuitenkaan ole kymmentä vanhurskasta, ja niin Jumala antaa tuhon kohdata niitä Abrahamin esirukous osoittaa silti ihmeellisen voimansa (1. Moos. 18:16-33).

Herra Jeesus tulee aasilla ratsastaen Öljymäeltä Jerusalemiin. Temppelein kullatut seinäpinnat välkehtivät saapujan silmien edessä. Nähdessään tämän kansansa ylpeyden, ihailun ja hartaan kiintymyksen kohteen Vapahtaja puhkeaa itkuun: ”Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu” (Luuk. 19:42, vk). Tähän sanaan sisältyy viittaus sekä psalmiin 122 että Jerusalemin (shalom = rauha) -nimeen: ”Ole tervehditty Jerusalemi! Olkoon rauha sinulla ja ystäväilläsi. Vallitkoon rauha muureillasi ja hyvinvointi linnoissasi” (Ps. 122:6-7). Jeesus korostaa yhtäältä Jerusalemin sokeutta. Nimestään huolimatta se ei ota vaarin käsillä olevasta etsikkoajastaan eikä siis kanna vastuuta rauhastaan. Toisaalta Vapahtaja lausuu selvästi julki sen, että Jerusalemi aiheuttaa sokeudellaan itselleen suuren onnettomuuden. Evankelistista Matteus on säilyttänyt Jeesukselta tämän liikuttavan sanan: ”Jerusalem, Jerusalem! Sinä tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty sinun luoksesi. Miten monesti olenkaan tahtonut koota lapsesi, niin kuin kanaemo kokoaa poikaset siipiensä suojaan! Mutta te ette ole tahtoneet tulla” (Matt. 23:37). - Noin neljäkymmentä vuotta Vapahtajan ennustuksen jälkeen

roomalainen sotapäällikkö Titus valloitti Jerusalemin neljän kuukauden piirityksen jälkeen eikä jättänyt siihen kiveä kiven päälle.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 81:9-14(-17)

Su: Jer. 18:1-10, Ilm. 3:1-6, Luuk. 19:41-48

Ma: Room. 11:17-24

Ti: Luuk. 4:23-30 / Ps. 33:12-17

Ke: Hes. 17:22-24

To: Matt. 11:20-24

Pe: Hepr. 3:15-19 / 1. Moos. 18:20-32

La: Jer. 13:15-17

Virsirukous:

Miksi itkit, Vapahtaja, kyynelin niin katkerin, kun näit Jerusalemin? Israelin armahtaja, näit sen uskottomuuden, siksi itkit säälien.

Anna meidän oikein käyttää kallista aikaa etsikon, ennen kuin se ohi on. Henkesi suo meille näyttää, mitä vaatii rauhamme, missä pelastuksemme.

412: 1, 4